Lietas Nr. A420126016
Lietas arhīva Nr. A42-01260-16/2

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016.gada 17.novembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Audzere,

piedaloties pieteicējam /pers. A/, pieteicēja pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotajam pārstāvim /pers. C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 12.novembra lēmuma Nr.22.10-2/240 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienests (turpmāk – dienests) no 2015.gada 10.marta līdz 8.jūnjam veica pieteicēja /pers. A/ iedzīvotāju ienākuma nodokļa auditu par 2012. un 2013.gadu.

Pārbaudes rezultātā ar dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Fizisko personu otrās audita daļas galvenās nodokļu inspektores 2015.gada 8.jūnija lēmumu Nr.23.12/L-538 pieteicējam papildus aprēķināts iedzīvotāju ienākuma nodoklis (turpmāk – IIN) 15 222,54 *euro,* soda nauda 4566,76 *euro* un nokavējuma nauda 3158,77 *euro*.

[2] Ar dienesta 2015.gada 12.novembra lēmumu Nr.22.10-2/240 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais administratīvais akts atstāts negrozīts. Lēmumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[2.1] Dienesta rīcībā esošā informācija par pieteicēja veiktajiem darījumiem 2012. un 2013.gadā liecināja, ka fiziskās personas izdevumi pārsniedz minētajā taksācijas periodā gūtos ienākumus. Tāpēc dienests saskaņā ar likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 22.panta trešās daļas nosacījumiem lūdza pieteicēju iesniegt 2012. un 2013.gada papildu deklarāciju par ienākumiem, ieņēmumiem, naudas un citiem uzkrājumiem, īpašumiem un to vērtības maiņu. Pieteicējs pieprasītās papildu deklarācijas neiesniedza. Lai izvērtētu, vai pieteicēja skaidras naudas iemaksu apmērs neveido slēpto apliekamo ienākumu, auditā, piemērojot naudas plūsmas metodi, tika izvērtēts, vai nodokļu maksātāja faktiskie skaidras naudas izdevumi konkrētajā datumā ir lielāki nekā viņa rīcībā esošie skaidras naudas līdzekļi.

[2.2] Pieteicējs sistemātiski veica skaidras naudas iemaksas savos norēķinu kontos. Veikto skaidras naudas iemaksu apmērs pārsniedza pieteicēja ieņēmumu (darba alga un ģimenes valsts pabalsts) apmēru. Tātad skaidras naudas iemaksas ir veidojušās no slēptā ienākuma. Proti, pieteicējs guva nedeklarētus ienākumus 2012. un 2013.gadā attiecīgi 17 470,99 latu un 26 354,27 latu apmērā, kas saskaņā ar likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešās daļas 21.punktu ir apliekami ar iedzīvotāju ienākuma nodokli.

[2.3] Pieteicēja rīcībā esošo skaidras naudas līdzekļu apmērs 2012. un 2013.gadā nav palielināms, jo nav gūts apstiprinājums tam, ka pieteicējs šajā laikā saņēma skaidras naudas līdzekļus no /pers. D/, /pers. E/ *(/pers. E/)* un /pers. F/ *(/pers. F/)*. Savukārt no */nosaukums G/* saņemtie bezskaidras naudas līdzekļi netiek ņemti vērā, jo konkrētajā gadījumā tika fiksēta nodokļu maksātāja skaidras naudas līdzekļu plūsma.

[3] Pieteicējs iesniedza tiesā pieteikumu par Lēmuma atcelšanu, norādot turpmāk minētos apsvērumus.

[3.1] 2012.gada 6.februārī pieteicēja māte uzdāvināja pieteicējam 9900 latus. Tāpat pieteicēja māte deva pieteicējam naudas līdzekļus kredītu dzēšanai – 2012.gadā ap 13 000 latu, bet 2013.gadā ap 6000 latu.

Pieteicējs atsaucas uz Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2015.gada 5.jūnija spriedumu lietā Nr.SKA-102/2015, no kā cita starpā secina, lai arī nodokļu maksātājam ir pienākums iesniegt pierādījumus, kas pamato iebildumus pret dienesta secinājumiem, pierādīšanas nastai ir jābūt reāli īstenojamai – nedrīkst nonākt līdz tam, ka nekāds pierādījumu apjoms netiek uzskatīts par pietiekamu nodokļu maksātāja pozīcijas pierādīšanai, jo pretējā gadījumā darbotos neatspēkojama prezumpcija par sliktu vienam procesa dalībniekam. Pieteicējs norāda, ka par naudas līdzekļu saņemšanu no pieteicēja mātes ir iesniegts tik daudz pierādījumu, cik konkrētajā situācijā no pieteicēja var sagaidīt. Ir vispārpieņemts, ka dāvinājums no mātes dēlam netiek noformēts dokumentāri. Tādējādi iestāde pieprasa pierādījumus, kurus konkrētajā situācijā no pieteicēja nevar sagaidīt.

Tā kā ir izdots nelabvēlīgs administratīvais akts, tieši iestādei ir pienākums pierādīt, ka dāvinājumu nebija, nevis atsaukties, ka pieteicējs to nav pierādījis līdz tādai pakāpei, kas apmierinātu iestādi (pieteicējs atsaucas uz objektīvās izmeklēšanas principu, procesuālā taisnīguma principu un tiesu paksi – *Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 4.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-8/2006 11.punktu, 2009.gada 8.jūnija spriedumu lietā Nr.A42452905, Eiropas Savienības Tiesas 2013.gada 14.marta spriedumu lietā Nr.C-527/11*). Turklāt fakts, ka netika iesniegta papildus deklarācija, nepierāda dāvinājuma neesamību.

[3.2] Laika periodā no 2012.gada janvāra līdz 2012.gada oktobrim pieteicējs saņēma no Krievijas Federācijas pilsoņa /pers. E/ aizdevumu 14 000 *euro* apmērā. Laika periodā no 2012.gada janvāra līdz 2012.gada 15.jūlijam pieteicējs saņēma no Krievijas Federācijas pilsoņa /pers. F/ aizdevumu 20 000 *euro* apmērā. Daļu aizdevuma (7000 *euro*) atdeva līdz 2014.gada 1.janvārim. Aizdevēji naudas līdzekļus sūtīja pa daļām ar uzticamas personas starpniecību.

[3.3] Minētie naudas līdzekļi bankas kontā tika likti un izņemti skaidrā naudā, lai palielinātu konta apgrozījumu. Tas bija nepieciešams, jo pieteicējs vēlējās saņemt kredītu dzīvokļa iegādei.

[3.4] Dienests nav ievērojis objektīvās izmeklēšanas principu.

[3.5] Par Lēmumā norādīto pierādījumu interpretāciju pieteicējs paskaidro, ka līguma sastādīšana krievu un latviešu valodā ir normāla prakse, ko likums neaizliedz. Krievijas Federācijas pilsoņiem nav identifikācijas numuru. Nav saprotams kā daļu izvietojums līgumā var ietekmēt dokumenta spēkā esamību. No tiesību normām neizriet pienākums atšifrēt parakstu, turklāt dokumentā ir norādītas personas, kas to paraksta. Nav obligātas prasības paraksta īsturnu uz līguma apliecināt notariāli. Prasība iesniegt dokumentu, kas pamato cita dokumenta parakstīšanu, nav saprātīga – šāda dokumenta nav un nevar būt.

[3.6] Iestādei, kas izdevusi personai nelabvēlīgu administratīvo aktu, ir pienākums tajā ietvert pienācīgu pamatojumu – atsauci uz konkrētu tiesību normu, tās analīzi un argumentus, no kuriem izriet, ka lietas faktiskie apstākļi atbilst piemērotajā tiesību normā regulētajam sastāvam *(sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2004.gada 30.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-225)*. Konkrētajā gadījumā iestāde nav analizējusi norādīto informāciju, nav sniegusi pienācīgu pamatojumu, kādas tiesību normas tika pārkāptas, nav saprotams, kādēļ pieteicēja norādītie fakti nepierāda naudas līdzekļu saņemšanu.

[4] Dienests paskaidrojumā par pieteikumu norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms, balsoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

Kā norādījis Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments (turpmāk - Augstākā tiesa) 2013.gada 21.augusta spriedumā lietā SKA-605, nodokļu maksātājam jāspēj ticami pamatot savi skaidras naudas uzkrājumi. No pieteicēja norādītā, viņš ir saņēmis dāvinājumu un aizdevumus skaidrā naudā un ar tiem arī rīkojies. Tomēr pieteicējs nav pienācīgi pierādījis savu apgalvojumu pamatotību, jo pieteicēja iesniegtie dokumenti un sniegtie paskaidrojumi paši par sevi neapliecina skaidras naudas saņemšanas faktu no mātes un Krievijas Federācijas pilsoņiem. Tāpat Augstākā tiesa nodokļu lietās ir norādījusi, ka privātpersonu pienākums nodrošināt nepieciešamos pierādījumus palielinās proporcionāli tam, cik ļoti lēmuma pieņemšanas process notiek pašas privātpersonas interesēs. Šādos gadījumos attiecībā uz faktiem, kas veicina labvēlīga lēmuma pieņemšanu, ir dabiski un atbilstoši pierādījumu nastu uzlikt privātpersonai, nevis pārvaldei (sk. 2007.gada 4.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-93/2007).

Ar audita laikā iesniegto /pers. D/ AS "Citadele banka" norēķinu konta izrakstu pieteicējs ir pierādījis, ka kredītiestāde ir veikusi skaidras naudas izmaksu /pers. D/ 9900 latu apmērā, bet minētais nedod pamatu secināt, ka /pers. D/ skaidras naudas līdzekļus ir nodevusi pieteicējam. Pieteicēja paskaidrojums un sūdzība paši par sevi nevar kalpot par pierādījumu skaidras naudas līdzekļu saņemšanas faktam no /pers. D/, ja to neapstiprina citi pārbaudāmi pierādījumi. Līdzīga situācija ir arī par pieteicēja norādītajiem, saņemtajiem skaidras naudas līdzekļiem no Krievijas Federācijas pilsoņiem. No pieteicēja iesniegtajiem aizdevumu līgumiem nevar identificēt aizdevējus, no pieteicēja paskaidrotā izriet arī, ka nauda pa daļām ir saņemta arī pirms līgumu noslēgšanas, kaut gan no līgumiem minētais neizriet. Vērtējot arī citus konstatētos apstākļus saistībā ar minēto, secināms, ka pieteicējs nav iesniedzis pārbaudāmu informāciju un pietiekamus pierādījumus, kas apstiprinātu skaidras naudas saņemšanu no /pers. E/ un /pers. F/. Papildus vērtējams arī fakts, ka pieteicējs nav iesniedzis 2012. un 2013.gada ienākumu deklarācijas un deklarējis saņemtos skaidras naudas līdzekļus, lai gan atbilstoši likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 19.panta otrajai daļai, deklarācijā ir jāuzrāda visus maksātāja taksācijas periodā (kalendārajā gadā) gūtos ienākumus, arī ar nodokli neapliekamos ienākumus, ja to kopējā summa pārsniedz četrkāršotu gada neapliekamo minimumu, t.i., 2160 latu apmēru.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs prasību uzturēja, norādot uz rakstveidā sniegto argumentāciju. Papildus paskaidroja, ka 2012.gada 6.februārī, /pers. D/, kas ir pieteicēja māte, uzdāvināja viņam naudas summu 9900 latus. Šos naudas līdzekļus viņa izņēma 6.februārī. 7.februārī pieteicējam ir dzimšanas diena. Zinot dēla finansiālo situāciju, /pers. D/ viņam šos naudas līdzekļus uzdāvināja.

Līgumi ar /pers. E/ un /pers. F/ tika sastādīti un parakstīti no pieteicēja puses Rīgā, ar /pers. H/ starpniecību vesti uz Krieviju, un Maskavā parakstīti no otras puses. Tad līgumus veda atpakaļ uz Latviju. Daļa naudas tika atvesta kopā ar parakstītu līguma eksemplāru. Naudas pārvešanu veica /pers. H/. /pers. E/ un /pers. F/ pazina jau iepriekš, viņi bija pieteicēja ģimenes draugi.

Tiesas sēdē dienesta pārstāvis prasību neatzina, minot rakstveidā sniegto pamatojumu.

Tiesa sēdē uzklausīja lieciniekus - /pers. D/ un /pers. H/.

Motīvu daļa

[6] Dienests norāda, ka pieteicējs veica sistemātiski iemaksas savos norēķinu kontos, tā kā iemaksu apmērs pārsniedza pieteicēja ieņēmumus, tad pieteicējam 2012. un 2013.gadā ir bijuši slēptie ienākumi.

Lietā pastāv strīds par to, vai dienests pamatoti nav atzinis auditējamajā periodā no /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/ saņemtos naudas līdzekļus un secīgi nav iekļāvusi tos pieteicēja 2012. un 2013.gada naudas plūsmā.

[7] Pieteicējs ir paskaidrojis, ka 2012.gada 6.februārī /pers. D/, kas ir pieteicēja māte, uzdāvināja viņam naudas summu 9900 latus. Šos naudas līdzekļus viņa izņēma 6.februārī. 7.februārī pieteicējam ir dzimšanas diena. Zinot dēla finansiālo situāciju, /pers. D/ viņam šos naudas līdzekļus uzdāvināja.

/pers. D/ tiesas sēdē apstiprināja, ka uzdāvājusi pieteicējam 9900 latus dzimšanas dienā /datums/.

Ar audita laikā iesniegto /pers. D/ AS "Citadele banka" norēķinu konta izrakstu *(lietas 47.lapa)* un /pers. D/ tiesas sēdē sniegtām liecībām ir pierādīts, ka kredītiestāde ir veikusi skaidras naudas izmaksu /pers. D/ 9900 latu apmērā.

Līdz ar to 2012.gada 6.februārī /pers. D/ uzdāvināja pieteicējam naudas summu 9900 latus.

[8] Pieteicējs ir paskaidrojis, ka 2012. un 2013.gadā /pers. D/ iedeva naudas līdzekļus pieteicējam attiecīgi 13 000 latus un 6000 latus kredītu dzēšanai.

No lietas materiāliem redzams (*lietas 183.lapa un tās otra puse*), ka /pers. D/ mantiskā stāvokļa deklarācijā par 2011.gadu ir norādījusi, ka kredīts AS "Swedbank" ir pārņemts no pieteicēja (pirmās pakāpes radinieka). Pārņemtais kredīts ir 47 457,48 *euro*.

Tiesas sēdē /pers. D/ paskaidroja, ka pārņēma kredītu uz sevi un devusi pieteicējam naudu kredīta atmaksai par dzīvokli. Tas izriet no /pers. D/ mantiskā stāvokļa deklarācijas. /pers. D/ pieteicējam naudu devusi pastāvīgi kredīta dzēšanai. /pers. D/ naudu ir nopelnījusi, esot ienākumi no dividendēm.

No /pers. D/ mantiskā stāvokļa deklarācijas par 2011.gadu redzams, ka /pers. D/ norādījusi, ka viņai pieder kapitāla daļas 270 000 latu vērtībā uzņēmumā SIA "Benta" (*lietas 183.lapa*). No publiskajā datu bāzē "Lursoft" pieejamās informācijas izriet, ka /pers. D/ ir minētā uzņēmuma līdzīpašniece. No 2010.gada 6.aprīļa viņai pieder 90 procenti kapitāldaļu, un šo daļu vērtība ir svārstījusies robežās no 384 175,39 *euro* līdz 228 420 *euro*. 2012.gadā SIA "BENTA" novirzījusi peļņu 42 978 latus dividenžu izmaksai (*lietas 214.lapa*), kas 90 procentu apmērā veido 38 680,20 lati. Dividenžu izmaksas tika veiktas arī 2011.gadā (*lietas 215.lapa*), tādējādi uzņēmumam tā nebija tikai vienreizēja darbība.

Apkopojot minēto, jāsecina, ka /pers. D/ bija naudas līdzekļi, ar kuriem viņa varēja rīkoties un tos nodot pieteicējam.

Līdz ar to 2012. un 2013.gadā /pers. D/ iedeva naudas līdzekļus pieteicējam attiecīgi 13 000 latus un 6000 latus.

[9] Tātad ir gūts apstiprinājums faktam, ka 2012. un 2013.gadā /pers. D/ iedeva pieteicējam skaidras naudas līdzekļus attiecīgi 22 000 latus (9000 latus + 13 000 latus) un 6000 latus. Tāpēc dienestam vajadzēja iekļaut pieteicēja 2012. un 2013.gada naudas plūsmā minētos /pers. D/ skaidras naudas līdzekļus.

[10] Pieteicējs ir paskaidrojis, ka laika periodā no 2012.gada janvāra līdz 2012.gada oktobrim pieteicējs saņēma no Krievijas Federācijas pilsoņa /pers. E/ aizdevumu 14 000 *euro* apmērā. Kā arī laika periodā no 2013.gada janvāra līdz 15.jūlijam saņemts aizdevums no Krievijas Federācijas pilsoņa /pers. F/ 20 000 *euro* apmērā.

Lietas materiālos ir starp pieteicēju un /pers. E/ 2012.gada 10.oktobrī noslēgts aizdevuma līgums *(lietas 154.-156.lapa)*, saskaņā ar kuru /pers. E/ izsniedza pieteicējam aizdevumu 14 000 *euro* apmērā. Par aizdevuma izmantošanu pieteicējam ir jāmaksā 4% no faktiski izmantotās summas un aizdevums jāatdod līdz 2016.gada 10.oktobrim.

Lietas materiālos ir starp pieteicēju un /pers. F/ 2013.gada 15.jūlijā noslēgts aizdevuma līgums *(lietas 151.-153.lapa)*, saskaņā ar kuru /pers. F/ izsniedza pieteicējam aizdevumu 20 000 *euro* apmērā. Par aizdevuma izmantošanu pieteicējam ir jāmaksā 4% no faktiski izmantotās summas un aizdevums jāatdod līdz 2017.gada 15.jūlijam.

Pieteicējs ir paskaidrojis, ka /pers. H/ palīdzēja nogādāt parakstītos līgumus Maskavā, kā arī pārvedis no Maskavas uz Latviju naudas līdzekļus. Turklāt jau sūdzībā iestādei norādīts, ka aizdevēji naudas līdzekļus sūtīja pa daļām ar uzticamas personas starpniecību.

/pers. H/ tiesas sēdē liecināja, ka pieteicējs palūdzis atvest viņam naudu no Maskavas, iedevis kontakttelefonus. /pers. H/ ticies Maskavā ar /pers. E/ un /pers. F/. /pers. E/ iedeva konvertu, kas bija vaļā, varēja pārliecināties par naudas summu, tā rīkojies divas vai trīs reizes. Ar /pers. F/ ticies bankas ofisā trīs vai četras reizes. Naudu veda vairākās reizēs. No Latvijas, savukārt, veda parakstīšanai līgumus. Uz Maskavu bija nepieciešamība braukt darba vajadzībās, tāpēc varēja izpildīt pieteicēja lūgumu.

Lietas materiālos ir /pers. E/ un /pers. F/ pases kopijas, kā arī fotogrāfijas (*lietas 216.-219.lapa*). Tas norāda, ka personas ir identificējamas un atbilst liecinieka liecinātajam.

Tiesa nepiekrīt dienestam uz tā norādītajiem būtiskjiem trūkumiem - līgumos nav norādīta informācija, lai personas varētu identificēt (pases numurs, dzimšanas dati), nav iespējams iegūt informāciju, kas apliecinātu, ka /pers. E/ un /pers. F/ rīcībā bija naudas līdzekļi, kurus aizdot pieteicējam, aizdevuma līgumi noformēti privātā kārtā un nav notariāli apliecināti, naudas līdzekļi aizdoti skaidrā naudā bez nodrošinājuma, līgumā ir atrodama kļūda aizdevuma summā.

No vienas puses jāpiekrīt, ka tieši pieteicējam ir pienākums iesniegt pierādījumus, kas pamato iebildumus pret dienesta secinājumiem. Tomēr, no otras puses, pieteicēja pierādīšanas nastai jābūt reāli īstenojamai – ne iestāde, ne tiesa nedrīkst nonākt līdz tam, ka nekāds pierādījumu apjoms kādā lietu kategorijā netiek uzskatīts par pietiekamu pieteicēja pozīcijas pierādīšanai, jo pretējā gadījumā darbotos neatspēkojama prezumpcija par sliktu vienam procesa dalībniekam (*sk. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2015.gada 5.jūnija sprieduma lietā SKA-102/2015 13.punktu*).

Tiesas vērtējumā pieteicējs ir pierādījis ar sev pieejamiem līdzekļiem – liecinieka liecībām un rakstveida pierādījumiem, ka ir saņēmis no /pers. E/ un /pers. F/ naudas līdzekļus. Tādējādi tie ir iekļaujami pieteicēja 2012. un 2013.gada naudas plūsmā.

Līdz ar to dienests nepamatoti nav atzinis aizdevuma saņemšanu no /pers. E/ un /pers. F/ attiecīgi 14 000 *euro* un 20 000 *euro* apmērā un nepamatoti neiekļāva tos pieteicēja 2012. un 2013.gada naudas plūsmā.

[11] Balstoties uz liecinieces /pers. D/ sniegtajām liecībām un pieteicēja skaidroto, tiesa atzīst par ticamu, ka naudas līdzekļi no /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/ tika iemaksāti un izņemti no kredītiestādes konta, lai palielinātu konta apgrozījumu un saņemtu kredītu no AS "Swedbank" dzīvokļa iegādei.

[12] Tā kā pieteicējs 2012. un 2013.gadā saņēma skaidras naudas līdzekļus no /pers. D/, /pers. E/ un /pers. F/, tad palielināmi pieteicēja rīcībā esošie skaidras naudas līdzekļi 2012. un 2013.gadā.

Līdz ar to dienests kļūdaini secināja, ka pieteicējs guva nedeklarētus ar IIN apliekamus ienākumus 2012. un 2013.gadā attiecīgi 17 470,99 latus un 26 354,27 latus, kas saskaņā ar likuma "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" 8.panta trešās daļas 21.punktu apliekami ar IIN.

Tā kā dienests ir veicis kļūdainus aprēķinus, tas ietekmē arī pieteicējam aprēķināto nokavējuma naudu un soda naudu. Līdz ar to Lēmums ir atzīstams par nepamatotu un prettiesisku, tāpēc atceļamu. Tādējādi /pers. A/ pieteikums ir apmierināms.

[13] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Par pieteikuma iesniegšanu tiesā pieteicējs samaksājis valsts nodevu 28,46 *euro* (*lietas 16.lapa*).

Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 12.februāra noteikumu Nr.85 "Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu" 13.punktu valsts nodevu atlīdzina mēneša laikā pēc tiesas vai tiesneša nolēmuma stāšanās spēkā Administratīvā procesa likuma 126.pantā minētajos gadījumos no tās iestādes budžeta līdzekļiem, kura attiecīgajā administratīvajā lietā bijusi pieaicināta atbildētāja pusē.

Administratīvajā lietā atbildētājas Latvijas Republikas pusē tiesa pieaicinājusi Valsts ieņēmumu dienestu. Līdz ar to samaksātā valsts nodeva ir piespriežama no Latvijas Republikas un tā jāatlīdzina no Valsts ieņēmumu dienesta budžeta līdzekļiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu, 253.panta pirmo daļu, tiesa

nosprieda:

1. **Apmierināt** /pers. A/ pieteikumu.
2. **Atcelt** Valsts ieņēmumu dienesta 2015.gada 12.novembra lēmumu Nr.22.10-2/240 ar tā pieņemšanas dienu.
3. **Piespriest** no atbildētājas Latvijas Republikas par labu /pers. A/ (personas kods: /personas kods/, dzīvo: /adrese/) samaksāto valsts nodevu 28,46 *euro* apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese S.Audzere